

Gør Det Selv

SVÆRHEDSGRAD:

Den nye vådrumssikring fordrer en vis rutine, så er du i tvivl, tilkalder du fagfolk. Fliserne kræver blot rigtig stor omhu, så bliver det flot.

TIDSFORBRUG:

Et par uger inkl. tørretider

PRIS:

Cirka 6000 kroner for 9 m²

[før]

De gamle mosaikker sidder mange steder løst på grund af fejl ved lægningen eller på grund af gulvvarme med for høj temperatur.

[før]

Den lækre overflade på fliserne og det smukke mønster lægger en fantastisk bund for det nye badeværelse.

knagerne kan du altid skifte ud, men fliserne bliver forhåbentlig liggende de næste mange år, så nogle tusind kroner mere kan være godt givet ud her.

Tæt trods nye revner

Først skal vi have skabt et plant underlag, så de lange klinkers hjørner ikke kommer til at ligge ujævnt.

Og da vi fjerner de gamle små fliser, der for en stor del er løsnet, dukker der revner op i underlaget, og de kræver en fornyet vådrumssikring.

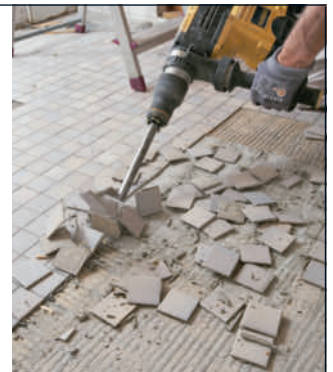
Da huset kan finde på at give sig igen, sikrer vi med en dug. Det er mere kompliceret end en flydende membran, men den holder tæt, selv om gulvet giver sig.

Ned til en ren og solid bund

1 Vi rydder rummet helt.

Toilettet, de gamle skabe og bordet, vaskemaskinen – det hele ryger ud, og åbningerne til de forskellige afløb proppes af.

2 De gamle fliser slår vi af med en stor lejet betonhammer.

Sætter du en mejsel på en almindelig kraftig borehammer, går det også, det tager bare længere tid.

3 Med en skovl skraber vi løs fliseklæber af

sammen med de sidste rester af flisefuge og det papirnet, der holdt de små fliser sammen, da de blev lagt.

4 Gulvet støvsuges grundigt – den første af

mange gange, for det gælder om at holde rummet og især gulvet rent ud i hjørnerne hele tiden, så støv, sten og rester af puds ikke ødelægger arbejdet.

Sikker tætning med fiberdug

Normalt er det rigeligt at sikre tætheden på et gulv i vådrum – groft sagt alle rum med gulv afløb – med en flydende membran. Den smøres eller rulles på som tyk maling og tørrer til en sej "gummihud".

Muligheden for, at huset igen sætter sig og skaber nye revner i gulvet, får os dog her til i stedet at bruge en ekstra sikker løsning med en sej fiberdug, der på begge sider er omgivet af en mørtelklæber. Se tegning på næste side.

1 Først tjekker vi gulvet for ujævnheder og tjekker, at faldet går den rette vej, så vand ledes ned mod rummets afløb. Toppene hakkes af, og hvor der er fordybninger på over 2 mm, smøres med forankringsgrunder.

2 Fordybningerne fyldes op med en sej, finkornet mørtel, PlaneMix Rapid, med stor vedhæftning, som vi kan bygge videre på efter 2 timer.

3 Ved gulv afløbet sikres en tæt overgang med en afløbsmanchet af syntetisk gummi. Betonen primes også her med den blå primer, og metalkanten på afløbet affedtes. Åbningen skæres fri.

4 Betonen grundes med vådrumsprimeren, som du kan kende på den pink farve. På beton fortyndes den med vand 1:1. Den røde primer er diffusionstæt i modsætning til den normale blå grunder.

5 Gulvet påføres et lag 2K tætningsmasse i et felt lidt bredere end membranen. Træk først massen ud med en glat spartel, fordel den så ligeligt med en 4 mm tandspartel, og glat efter med en bred spartel.

6 Fiberdugen skæres til og lægges ned i den fugtige tætningsmasse, så den går 4-6 cm op ad væggene. Med en spartel med rundede hjørner trykker vi banen helt tæt til massen uden luftlommer.

7 Hjørnerne sikres ekstra med armeringsvæv, enten færdige hjørner som her eller net skåret ud af den såkaldte Sealstrip fra Alfix.

Dugen slår bro over revner

Da vi fjernede de gamle småfliser, blev det mere end tydeligt, at huset har givet sig, og beton-gulvet i baderummet har flere lange revner.

Ved at placere den gule banemembran – en tyk, sej gul dug – mellem to lag tætningsmasse får vi en tætning, der vil holde tæt, selv om huset giver sig igen.

Der var tydelige revner i betongulvet.

8 De næste baner af membran klæbes fast på samme vis. Da vi bruger 2K tætningsmasse, kan vi lægge membranen med et overlæg på nogle centimeter.

9 Et nyt lag tætningsmasse rulles ud over banemembranen med det samme. Massen kan man røre op i en medfølgende spand, hvor cement og binder ligger adskilt og blandes efterhånden.

Den første klinke kræver overblik

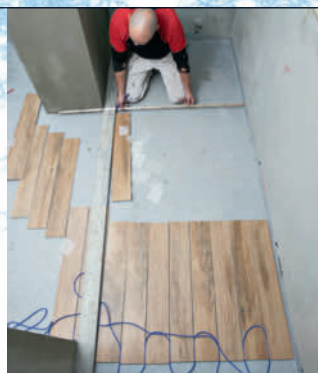
Nu har vi et perfekt gulv at klæbe fliserne op på – og så må vi slå koldt vand i blodet.

Hvis vi bare starter i det ene hjørne, kan alt gå galt på vejen gennem rummet.

Først sikrer vi os, at vi ikke ender med at lægge smalle strimler op mod en væg.

Derefter finder vi frem til et pænt forbandt – og prøver os frem med løse fliser, til de korte fuger også møder især de mest synlige vægge pænt.

Og så lægges første flise.

1 Ud fra gulvets midterlinje lægger vi fliser til begge sider, langside mod langside. Vi ser, at det går bedst op med en fuge i midterlinjen – og ved at vælge 5 mm brede fuger undgår vi at tilpasse fliserne i bredden.

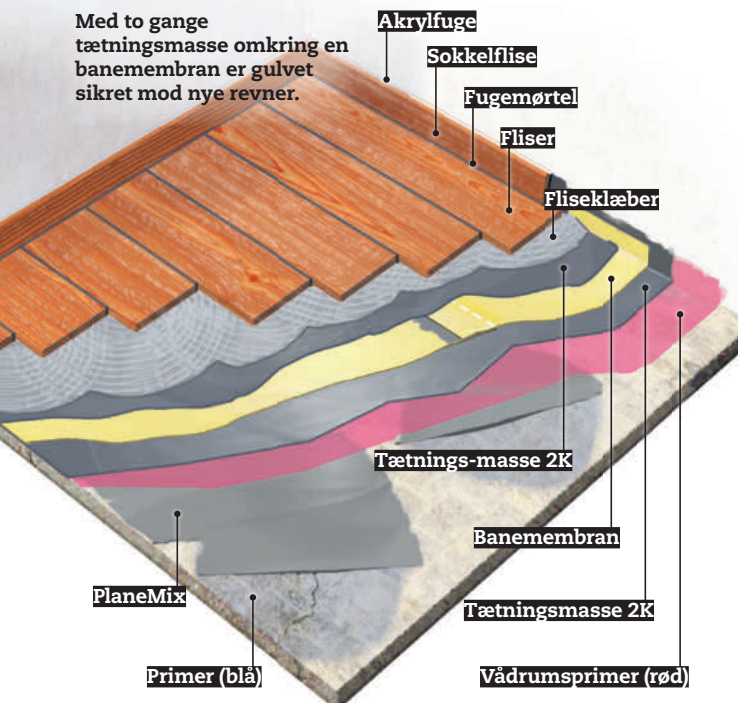

2 Nu skal vi have de korte tværfuger lagt rigtigt. Brusenichens udvendige hjørne er et centralt og synligt sted, så her skal det ligge pænt, og så vil vi undgå korte stumper ud til forsænkningen i brusenichen.

3 Når mønsteret er klar, trækker vi fliseklæber ud til de inderste fliserækker. Første række lægger vi ikke ved væggen, men tre rækker inde, hvor vi lægger den op ad vores rets kinne og sikrer en god start.

Med to gange tætningsmasse omkring en banemembran er gulvet sikret mod nye revner.

Det er et stort øjeblik, når den første af de lange fliser lægges. Som en anden "kongesten" vil den styre, hvor alle andre fliser i hele gulvet finder deres plads.

DET HAR VI BRUGT

Materialer

Til vådrumssikringen, alt fra Alfix:

- Primer (almindelig, blå)
- PlaneMix Rapid
- Afløbsmanchet
- Vådrumsprimer (pink)
- Tætningsmasse 2K
- Banemembran
- Seal-Strip

Til klinkerne:

- Klinker, Xilema fra Evers, 12,6 x 80 x 0,9 cm

- Sokkelfliser, Xilema fra Evers, 8 x 40,3 x 0,9 cm
- Letfix fliseklæber fra Alfix
- Cerafill 10 fugemørtel fra Alfix
- Akrylfuge

Specialværktøj

- Piskeris på boremaskine
- Borehammer m. mejsel
- Stor fliseskærer (lejes)
- Tandspartler
- Fugesæt (spand m. valse, fugebræt og svamp på bræt)

Hold mønsteret over hele gulvet

De lange, flotte klinker med en overflade kopieret fra planker af teak lægger vi med en forskydning (forbandt) på 7 cm, lige godt en halv flisebredde. Det har den fordel, at enderne på de lange fliser ikke risikerer at rejse sig over naboerne, selv om gulvet ikke er 100 procent plant.

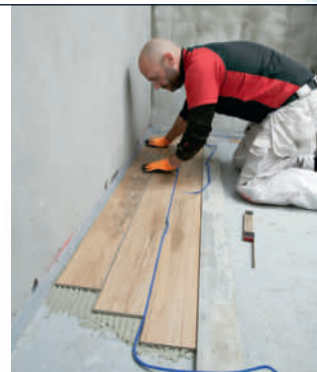
Forbandtet giver også en flot effekt, og det træder markant frem, så det skal holdes med stor omhu, ligesom fugebredden skal tjekkes jævnligt.

1 De næste fliser lægges omhyggeligt med det planlagte forbandt på 7 cm, og flisesnoren på 5 mm hjælper med at holde fugebredden.
TIPS: Snoren skal bare ned i fugen ved begge flisens ender.

2 Fliserne skærer vi på en stor fliseskærer, som vi lejer. Både længden på 80 cm og hårdheden i de meget stærke gulvklinter vil gøre det alt for besværligt at arbejde med en mindre fliseskærer.

3 Den yderste række fliser må ofte tilpasses i bredden. Det slipper vi for her, dels fordi vi med lidt ændret fugebredde kom tæt på væggen, dels fordi sokkelflisen dækker over den inderste fuge.

4 Nu kan vi arbejde os baglæns ind i rummet. Vi lægger fliseklæberen på med en 10 mm tandspartel for at få et tykt lag under de lange fliser. Læg ikke på et for stort område, overfladen må ikke tørre ud.

5 Tjek jævnligt, at alle linjer holder. Selv om du retter fugerne til med fugesnor og tegner hjælpestreger på gulvet, er dit lange vaterpas og dit kritiske øjemål afgørende.

6 I brusenichen lægger vi fliser uden forbandt i den forsænkning, der sikrer, at vandet ikke løber frit ud på resten af gulvet. Faldet ned mod afløbet på tværs af fliserne er rigeligt til at lede vandet.

7 Ved opkanten lægges fliserne en smule ind over forsænkningen, så der opstår en lille kant. Den grundige planlægning giver pote, for vi undgår helt korte flisestumper ind mod opkanten.

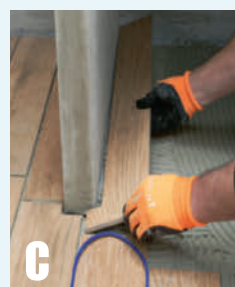
Sådan klarer du de små snit med den store klinge

Den store fliseskærer er en uvurderlig hjælp under arbejdet med at lægge de 9 kvadratmeter gulv og siden hen med fliserne på væggene.

Dels har den styrken og klingens, der kan klare de hårdtbrændte gulvklinter på en tid, der er til at holde ud, dels har den størrelsen til de lange fliser.

Og så har den ikke mindst præcisionen. Det betyder, at du med lidt øvelse kan sikre meget rene snit ved at skære ganske lidt ned i flisen i første omgang og så skære stadig dybere i samme spor.

Det betyder også, at du med stor sikkerhed kan lægge de skrå snit, som du får brug for ved mange udvendige hjørner. Og med den rette teknik klarer du også de fleste små indsnit med den store klinge.

Et indsnit skal skæres i hjørnet af en flise. På det første billede (A) er vi ved at skære fra oversiden, præcis til hjørnet af det planlagte indsnit. På billede B skærer vi fra bagsiden – og krydser længere ind, klingens klinge må bare ikke nå flisens overside. Så knækkes indsnittet af, og flisen placeres (C).

Sokkelfliserne følger forbandtet

Når fliserne på gulvet er lagt, kan vi sætte de lave sokkel-fliser med rundet overkant på væggen. Enten før eller efter at gulvet er fuget, som det nu passer bedst i dit arbejde.

I stedet for at holde en streng vandret linje retter vi soklens overkant lidt til efter gulvet, så vi med afstands-klodser på én gang holder en jævn fugebredde og skaber en overkant, der ser vandret ud.

1 Sokkelfliserne skæres til og klæbes op stort set som gulvfliserne. I rummet er der flere fløjvægge, blandt andet ved brusenichen, og her har vi brug for at skære fliserne til med 45 graders snit.

2 Fliserne giver vi klæber på bagsiden. Vi nøjes med en 4 mm tandspartel, hvor de store gulvfliser krævede 10 mm tandspartel for at få nok klæber at blive justeret på plads i.

3 Ind mod væggen lukkes med akrylfuge. Den smalle sprække her skal bare lukkes til, så overgangen bliver usynlig, når den males. Ned mod gulvet lukker vi med den fleksible flisemørtel.

Fugerne får det hele til at spille

Når fliserne er lagt, bør du give klæberen to døgn at hærde i, så den ikke smitter af, når du skal fuge.

Vi bruger Cerafill fra Alfix, som er en fleksibel mørtel, der kan følge de fleste af de ganske små bevægelser, der opstår i et gulv, især gulve med varme i. Typen vælges efter fugebredde – her bruger vi Cerafill 10, der passer til fuger mellem 2 og 10 mm.

1 Fugemassen arbejdes ned mellem fliserne med et gummibræt. Ved at trække brættet diagonalt i alle retninger nogle gange fyldes fugerne godt ud, helt i bund.

2 Overskydende fugemørtel vaskes af med en hårdt opvredet svamp – gerne et bræt med en svamp, som vaskes og trykkes tørt i en fugespand med valser. Stryg diagonalt, så fugerne ikke hules.

3 Den faste fugemørtel poleres med en ren, tør bomuldsklud. Sidder der stadig et tyndt fugeslør på fliserne, vaskes det af efter 12-24 timer med varmt vand tilsat en smule eddike. Og så er gulvet færdigt.

De flotte fliser og den grundige plan giver løfter om et flot gulv – men det er den sidste omhu, der får det helt op at ringe.

